

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.173/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőrszakszervezet (cím1 eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gaál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott végzés:	Miskolci Törvényszék 12.K.700.900/2025/11. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban az település1-i Rendőrkapitányság közrendvédelmi osztályának állományában, körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Szolgálatteljesítési ideje kb. 70-80%-át érintően a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül látott el a beosztásába nem

tartozóan járőri, járőrvezetői és egyéb (elővezetés, átkísérés, személyi őrzés stb.) feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2023. július 1. és 2024. december 31. közötti időszakra – a 2024. február és 2024. március hónapok kivételével – bruttó 463.809 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 463.809 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Hangsúlyozta, hogy a munkakör (munkaköri leírás) kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Ugyanez igaz az egyéb feladatokra, melyek mindegyike az eredeti beosztástól eltérő többletfeladatellátást jelent. Rögzítette, hogy a felperes a pertárgyi időszakban munkaidejének túlnyomó részében járőrfeladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzeten kívül estek, ezért ezek a beosztásától eltérő többletfeladat ellátását jelentették. Rámutatott, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjában foglalt rendelkezések módosítása sem teszi megalapozatlanná a felperes megbízási díjra jogosultságát 2022. augusztus 12. napját követően, figyelemmel arra, hogy a jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat ellátás is megalapozza, amely a jelen perben kétségtől megállapítható volt. A Hszt. 2023. február 1. napjával történt módosítása kapcsán rögzítette, hogy a perbeli adatok alapján ezen időszakot követően is megállapítható volt a felperes esetében a jelentős többletmunka, miután a körzeti megbízotti beosztásába tartozó feladatok ellátásán túlmenően rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatokat, mely nem csupán eseti jelleggel valósult meg, ráadásul a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére kiterjedően. A keresetben megjelölt megbízási díj mértékét alaposnak, a felek által elfogadott kimutatás szerint teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben – tartalma szerint - elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását; másodlagosan – a jogalap megállapíthatósága esetére – a megbízási díj 50%-os mértékre csökkentését kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást és a per elbírálása szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen állapította meg, ám a helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ban, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015 (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésében foglaltakat. Ezen felül a törvényszék ítéletében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében írtakba ütköző módon a tényállás körében a (4) bekezdésben olyan következtetéseket tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. Az elsőfokú bíróság ezen felül ítéletében jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, továbbá a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 60-63., valamint 70. pontjában írt rendelkezéseket. Nem vitatta azon ítéleti megállapítást, mely szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyekhez tartozó feladatokat két külön szabályzat tartalmazza; továbbá azt sem, hogy a körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok és a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, eltérő besorolással és illetménnyel. Ugyanakkor azt a felperes sem vitatta, hogy a feladatok között – különös figyelemmel a közterületi szolgálat hangsúlyosságára (70%), lehetnek átfedések. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes teljes egészében ellátott volna teljes járőri feladatkört. Az elsőfokú bíróság továbbá a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel tévesen ítélte meg azt, hogy a felperes igénye e körben is megalapozott. A Hszt. 71. §-ban írtakat ezzel összefüggésben tévesen, jogszabálysértő módon, a Hszt. 102. §-ban foglaltaktól elkülönítve értelmezte. Ez utóbbi rendelkezés nem üresíti ki a Hszt. 71. §-ban szabályozott megbízás jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett számára a végzettsége, képzettsége alapján általa ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért. Az összecszerűség körében rámutatott, a megállapított mértékű többletdíjazást sem a munka bonyolultsága, sem az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, sem annak gyakorisága, sem a többlettudás szükségessége, mint értékelhető körülmények nem alapozzák meg.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival egyetértve – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről

szóló 17/2024. (XII.09.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján kért megállapítani 35.000 forint összegben.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes részben vitatta a megállapított tényállást (pl. az elővezetések és átkísérések kapcsán), ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. Egyebekben az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[8] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt és a perbeli időszakban hatályos feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott többletfeladatok a beosztásának részét képezték, így azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak.

[9] A másodfokú bíróság mindenekelőtt leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett, a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Ezért

az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[10] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a KMB Szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen. Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőrfeladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel és szolgálatteljesítési idejének túlnyomó részében látta el. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[12] Az elsőfokú bíróság a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjával bekövetkező módosítása kapcsán is helytálló álláspontot foglalt el. Amennyiben ugyanis a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletének szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt-nek a besorolásra, illetve az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek szintén a szolgálati beosztáshoz köthetők. A megbízási díjra vonatkozó speciális szabályokat pedig – az alperes hivatkozásával szemben – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontban foglalt szabályozás sem ronthatja le.

[13] Az elsőfokú bíróság azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett, többletmunkavégzése a módosított (2023. február 1. utáni) törvényi kritériumoknak is megfelelt. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a

jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többlétszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit, amely törvényi feltétel jelen esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként helytállóan állapította meg, hogy a felperes szinte minden szolgálatát érintően, szolgálatteljesítési idejének nagy részében (70-80%), ezáltal nagy arányban látott el – saját munkaköri feladatain felül – a beosztásába nem tartozó feladatokat (például járőrfeladatokat, TIK küldéseket), melyek érdemben haladták meg a beosztásából eredő szolgálatellátás kereteit, így a többletfeladatellátás, a jelentős többletmunka igazolt. Mindezekből következően az elsőfokú bíróság a teljes peresített időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a felperes többletfeladat ellátása megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot.

[14] Az ítéltábla mindezek felül megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít -, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdés) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [69]-[71] bekezdéseiben ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat, ugyanígy azt is, hogy több különböző típusú feladatot látott el; ezen felül figyelembe vette, hogy megbízási díj nem csupán akkor jár, ha a felperes a saját beosztásánál magasabb beosztásba tartozó feladatokat lát el. Ténylegesen többletteher mutatkozott a tekintetben is, hogy a körzeti megbízotti feladatai a járőrszolgálatok ellátása miatt háttérbe szorultak, azonban tekintettel arra, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatai alól nem mentesítették, azoknak is eleget kellett tenni. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését e körben is osztotta. A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; így módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[15] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A pereszes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli, melynek összege 37.105 forint.

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. június 2.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke előadó bíró	bíró	bíró